

“मीठे बच्चे- तिम्रो दुःख का दिन अब पूरा भए, तिमी अब यस्तो दुनियाँमा गइरहेका छौ जहाँ कुनै पनि अप्राप्त वस्तु हुँदैन।”

प्रश्न:- कुन दुई शब्दको रहस्य तिम्रो बुद्धिमा हुनाको कारणले पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैराग्य छ?

उत्तर:- उत्रिने र चढ्ने कलाको रहस्य तिम्रो बुद्धिमा छ। तिमीलाई थाहा छ- आधा कल्प हामी उत्रिँदै आयौं, अहिले चढ्ने समय हो। नरबाट नारायण बनाउने सत्य ज्ञान दिन बाबा आउनु भएको छ। हाम्रो लागि अब कलियुग पूरा भयो, अब नयाँ दुनियाँमा जानु छ, त्यसैले यस दुनियाँबाट बेहदको वैराग्य छ।

गीत:- धीरज धर मनुवा.....

ओम् शान्ति। प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। रूहानी बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ- यो एउटै संगमयुग हो जहाँ कल्प-कल्प बाबा आएर रूहानी बच्चाहरूलाई पढाउनु हुन्छ। राजयोग सिकाउनु हुन्छ। बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- मनुवा अर्थात् आत्मा, हे आत्माहरू धैर्य गर। आत्माहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ। यस शरीरको मालिक आत्मा हो। आत्माले भन्छ- म अविनाशी आत्मा हुँ, यो मेरो शरीर विनाशी हो। रूहानी बाबा भन्नुहुन्छ- म एकै पटक कल्पको संगमयुगमा आएर तिमी बच्चाहरूलाई धैर्य दिन्छु- अब सुखका दिन आउँदैछन्। अहिले तिमी दुःखधाम, रौरव नर्कमा छौ। केवल तिमी मात्र छैनौ, सारा दुनियाँ रौरव नर्कमा छ, तिमी जो मेरा बच्चाहरू बनेका छौ, रौरव नर्कबाट निस्केर स्वर्गमा गइरहेका छौ। सत्ययुग, त्रेता, द्वापर बितिसक्यो। कलियुग पनि तिम्रो लागि बितिसक्यो। तिम्रो लागि यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो, जहाँ तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। आत्मा जब सतोप्रधान बन्छ अनि फेरि यो शरीर पनि छोड्छ। सतोप्रधान आत्मालाई सत्ययुगमा नयाँ शरीर चाहिन्छ। त्यहाँ सबै कुरा नयाँ हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! अब दुःखधामबाट सुखधाममा जानु छ, त्यसको लागि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। सुखधाममा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। तिमीले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ नरबाट नारायण बन्ने। यो सत्य नरबाट नारायण बन्ने ज्ञान हो। भक्ति मार्गमा हरेक पूर्णिमाको दिन कथा सुन्दै आयौ, तर त्यो हो नै भक्तिमार्ग। त्यसलाई सत्य मार्ग भनिँदैन, ज्ञान मार्ग हो सत्य मार्ग। तिमी सिँढी उत्रिँदा-उत्रिँदा झुटो खण्डमा आउँछौ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- सत्य बाबाबाट हामी यो ज्ञान पाएर २१ जन्म देवी-देवता बन्छौं। हामी त्यस्ता थियौं, पछि सिँढी उत्रिँदै आयौं। उत्रिने र चढ्ने कलाको रहस्य तिम्रो बुद्धिमा छ। पुकार्छन् पनि- हे बाबा! आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। एक बाबा नै पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी सत्ययुगमा विश्वको मालिक थियौ। तिमी धनवान, धेरै सुखी थियौ। अब बाँकी थोरै समय छ। पुरानो दुनियाँको विनाश सामुन्ने खडा छ। नयाँ दुनियाँमा एक राज्य, एक भाषा थियो। त्यसलाई भनिन्छ अद्वैत राज्य। अहिले कति द्वैत छ, अनेक भाषा छन्। जसरी मनुष्यको वृक्ष बढ्दै जान्छ, त्यसैगरी भाषाहरूको वृक्ष पनि वृद्धि हुँदै जान्छ। फेरि हुन्छ एक भाषा। गायन पनि छ- विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ। मनुष्यको बुद्धिमा बस्दै नै। बाबाले नै दुःखको पुरानो दुनियाँलाई परिवर्तन गरेर सुखको नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ। लेखिएको छ- प्रजापिता ब्रह्माद्वारा दैवी राज्यको स्थापना। यो हो राजयोगको पढाइ। यो ज्ञान जे गीतामा लेखिएको छ, जुन बाबाले सम्मुख सुनाउनु भयो, त्यो फेरि मनुष्यले बसेर भक्ति मार्गको लागि लेखेका हुन्, जसबाट तिमी उत्रिँदै आयौ। अहिले भगवानले तिमीलाई पढाउनु हुन्छ, माथि चढ्नको लागि। भक्तिलाई भनिन्छ नै उत्रिने मार्ग। ज्ञान हो चढ्ने मार्ग। यो कुरा सम्झाउन तिमी नडराऊ। हुन त कोही यस्ता पनि छन्, जसले यी कुरालाई नबुझनाले विरोध गर्छन्, शास्त्रवाद गर्छन्। तर तिमीले कसैसँग शास्त्रवाद गर्नु छैन। भन- शास्त्र, वेद, उपनिषद् वा गंगा स्नान गर्नु, तीर्थ आदि गर्नु, यो सबै भक्ति काण्ड हो। यहाँ रावण पनि अवश्य छ, जसको पुतला जलाइन्छ। त्यसो त दुस्मनको पुतला जलाइन्छ, अल्पकालको लागि। तर यो एक रावणको पुतला मात्रै हरेक वर्ष जलाउँदै आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सत्ययुगीबाट कलियुगी भइसकेका छौ। तिमी कति सुखी थियौ। बाबा आउनु हुन्छ नै सुखधामको स्थापना गर्न। फेरि जब भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ तब दुःखी बन्छन्। सुखदातालाई याद गर्छन्, त्यो पनि नाम मात्र किनकि उहाँलाई चिनेका छैनन्। गीतामा नाम परिवर्तन गरेका छन्। सबैभन्दा पहिला तिमीले यो सम्झाऊ- उच्च भन्दा उच्च भगवान एउटै हुनुहुन्छ, याद पनि उहाँलाई गर्नुपर्छ। एक बाबालाई नै याद गर्नुलाई नै अव्यभिचारी याद, अव्यभिचारी ज्ञान भनिन्छ। तिमी अहिले ब्राह्मण बनेका छौ त्यसैले भक्ति गर्दैनौ। तिमीलाई ज्ञान छ। बाबाले पढाउनु हुन्छ जसबाट हामी देवता बन्छौं। दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ-

आफ्नो चार्ट राख, यसबाट थाहा हुन्छ- ममा कुनै आसुरी गुण त छैन? देह-अभिमान हो पहिलो अवगुण त्यसपछिको दुस्मन हो काम। काममाथि विजय प्राप्त गरेर नै तिमी जगतजित बन्छौ। तिम्रो उद्देश्य नै यो हो। यी लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा अनेक धर्म थिएनन्। सत्ययुगमा देवी-देवताको राज्य हुन्छ। मनुष्य हुन्छन् कलियुगमा। हुन् त ती पनि मनुष्य, तर दैवी गुण भएका। यस समयमा सबै मनुष्य आसुरी गुणवाला छन्। सत्ययुगमा काम महाशत्रु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- यस काम महाशत्रु माथि विजय प्राप्त गरेर तिमी जगतजित बन्छौ। त्यहाँ रावण हुँदैन। यो पनि मनुष्यले बुझ्न सक्दैनन्- सत्ययुगबाट उत्रिँदा-उत्रिँदा तमोप्रधान बुद्धि बनेका छौं। अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ। त्यसको लागि एउटै औषधी मिल्छ- बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर अनि मात्रै जन्म-जन्मान्तरका पाप भष्म हुन्छन्। तिमी बसेको छौ पापलाई भष्म गर्न त्यसैले अब पाप गर्नु हुँदैन। नत्र त्यो सय गुणा बन्छ। विकारमा गयो भने सय गुणा दण्ड पर्नेछ, अनि ऊ मुश्किलले माथि चढ्न सक्छ। पहिलो नम्बरको दुस्मन हो यो काम। ५ तलाबाट खस्यो भने एकदम हड्डी नै भाँचिन्छ। सायद मर्न पनि सक्छ। माथिबाट खस्यो भने एकदम चकनाचुर हुन्छ। बाबासँग गरेको प्रतिज्ञा तोडेर कालो मुख पायो भने त आसुरी दुनियाँमा नै गयो। यहाँबाट मर्यो। त्यस्तालाई ब्राह्मण होइन, शूद्र भनिन्छ।

बाबाले कति सहज सम्झाउनु हुन्छ, पहिला त यो नशा रहनु पर्छ। यदि मानौं कृष्ण भगवानुवाच नै हो, उनले पनि अवश्य पढाएरै आफू समान बनाउँछन् नि। तर कृष्ण त भगवान हुन सक्दैनन्। उनी त पुनर्जन्ममा आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म मात्र पुनर्जन्म रहित हुँ। राधा-कृष्ण, लक्ष्मी-नारायण अथवा विष्णु एउटै कुरा हो। विष्णुका दुई रूप लक्ष्मी-नारायण र लक्ष्मी-नारायणको नै बचपन हो राधा-कृष्ण। ब्रह्माको पनि रहस्य सम्झाइएको छ- ब्रह्मा-सरस्वती नै लक्ष्मी-नारायण। अब ट्रान्सफर हुन्छन्। यिनको अन्तिम जन्मको नाम ब्रह्मा राखिएको छ। बाँकी यी ब्रह्मा त हेर एकदम आइरन एजमा खडा छन्। यिनै फेरि तपस्या गरेर कृष्ण वा श्री नारायण बन्छन्। विष्णु भन्नाले उनमा दुवै आउँछन्। ब्रह्माकी छोरी सरस्वती। यी कुरा कसैले बुझ्न सक्दैन। ४ भुजा ब्रह्माको पनि देखाउँछन् किनकि प्रवृत्ति मार्ग हो नि। निवृत्ति मार्गकाले यो ज्ञान दिन सक्दैनन्। धेरैलाई बाहिरबाट फँसाएर लिएर आउँछन्, हिँड-हामीले प्राचीन राजयोग सिकाउँछौं। संन्यासीहरूले त राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। अहिले ईश्वर आउनु भएको छ, तिमी अब उहाँका सन्तान ईश्वरीय सम्प्रदायका बनेका छौ। ईश्वर आउनु भएको छ तिमीलाई पढाउनु। तिमीलाई राजयोग सिकाउँदै हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ निराकार। ब्रह्माद्वारा तिमीलाई आफ्नो बनाउनु भएको छ। बाबा-बाबा तिमीले उहाँलाई भन्छौ, ब्रह्मा त बीचमा दोभाषे हुन्। भाग्यशाली रथ हो। यिनीद्वारा बाबाले तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। तिमी पनि पतितबाट पावन बन्छौ। बाबाले पढाउनु हुन्छ- मनुष्यबाट देवता बनाउन। अहिले त रावण राज्य, आसुरी सम्प्रदाय छ नि। अहिले तिमी ईश्वरीय सम्प्रदायको बनेका छौ फेरि दैवी सम्प्रदायको बन्छौ। अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौ, पावन बनिरहेका छौ। संन्यासीहरूले त घरबार छोडेर जान्छन्। यहाँ बाबा त भन्नुहुन्छ- ठीक छ, स्त्री-पुरुष घरमा सँग-सँगै बस, यस्तो नसम्झ स्त्री नागिन हुन् त्यसैले म अलग भएँ भने छुट्छु। तिमी भाग्नु पर्दैन। त्यो हदको संन्यास हो, जो भाग्छन्। तिमी यहाँ बसेको छौ तर तिमीलाई यस विकारी दुनियाँबाट वैराग्य छ। यी सबै कुरा तिमीले राम्ररी धारण गर्नु छ, नोट गर्नु छ र परहेज पनि राख्नु छ। दैवी गुण धारण गर्नु छ। श्रीकृष्णको गुणको गायन छ नि। यो तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य हो। बाबा भन्नुहुन्छ तर तिमीलाई बनाउनु हुन्छ। फेरि आधाकल्प पछि तिमी तल उत्रिन्छौ, तमोप्रधान बन्छौ। म बन्दिनँ, यिनी बन्छन्। ८४ जन्म पनि यिनले लिएका हुन्। यिनी पनि अब सतोप्रधान बन्नु छ, यिनी पुरुषार्थी हुन्। नयाँ दुनियाँलाई सतोप्रधान भनिन्छ। हरेक चीज पहिला सतोप्रधान अनि सतो-रजो-तमोमा आउँछ। साना बच्चाहरूलाई पनि महात्मा भनिन्छ किनकि उनमा विकार हुँदैन, त्यसैले उनलाई फूल भनिन्छ। संन्यासी भन्दा सानो बच्चाहरूलाई उत्तम भनिन्छ किनकि संन्यासी त फेरि पनि जीवन बिताएर आउँछन्। ५ विकारको अनुभव छ। बच्चाहरूलाई त थाहा हुँदैन त्यसैले बच्चाहरूलाई देखेर खुसी हुन्छ, चैतन्य फूल हुन्। हाम्रो त हो नै प्रवृत्ति मार्ग।

अब तिमी बच्चाहरू यस पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा जानु छ। अमरलोकमा जानको लागि तिमीहरू सबैले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, मृत्युलोकबाट ट्रान्सफर हुन्छौ। देवता बन्नु छ भने त्यसको लागि अब मेहनत गर्नुपर्छ, प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू भाइ-बहिनी हुन्छन्। भाइ-बहिनी त थियौ नै। प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान आपसमा के भए? प्रजापिताको गायन छ। जबसम्म प्रजापिता ब्रह्माका बच्चा नबनेसम्म सृष्टिको रचना कसरी हुन्छ? प्रजापिता ब्रह्माका हुन् सबै रुहानी बच्चाहरू। ती ब्राह्मण हुन् जिस्मानी यात्री, तिमी हौ रुहानी यात्री। उनीहरू

पतित, तिमी पावन। उनीहरू कुनै प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान होइनन्, यो कुरा तिमी बुझेका छौ। भाइ-बहिनी सम्झोमा विकारमा जादैनन्। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- होसियार रहनु, मेरो बच्चा बनेर कुनै कुकर्म नगर, नत्र पत्थरबुद्धि बन्छौ। इन्द्र सभाको कहानी पनि छ नि। शत्रुलाई लिएर आइन्, इन्द्र सभामा उसको दुर्गन्ध आउन थाल्यो। त्यसपछि भने पतितलाई यहाँ किन लिएर आयौ? फेरि उनलाई श्राप दिइयो। वास्तवमा यस सभामा कोही पनि पतित आउन सक्दैन। बाबालाई थाहा होस् वा नहोस्, उसले त आफ्नै नोकसान गर्छ, अझै सय गुणा दण्ड पर्छ। पतितलाई अनुमति छैन। उनीहरूको लागि भिजिटिंग रुम ठीक छ। जब पावन बन्ने प्रतिज्ञा गर्छन्, देवी गुण धारण गर्छन्, तब आनुमति मिल्छ। देवी गुण धारण गर्ने समय लाग्छ। पावन बन्ने एउटै प्रतिज्ञा छ।

यो पनि सम्झाइएको छ- देवताहरू र परमात्माको महिमा बेग्ला-बेग्लै छ। पतित-पावन, लिबरेटर, गाइड बाबा नै हुनुहुन्छ। सबै दुःखबाट मुक्त गरेर आफ्नो शान्तिधाममा लिएर जानुहुन्छ। शान्तिधाम, सुखधाम र दुःखधाम यो पनि चक्र छ। अब दुःखधामलाई बिसिनु छ। शान्तिधामबाट सुखधाममा तिनीहरू नै आउँछन् जो नम्बरवार पास हुन्छन्, उनै आइरहन्छन्। यो चक्र घुमिरहन्छ। धेरै भन्दा धेरै आत्माहरू छन्, सबैको पार्ट नम्बरवार छ। जान्छन् पनि नम्बरवार। उनलाई भनिन्छ शिव बाबाको वंशावली वा रुद्रमाला। नम्बरवार जान्छन् फेरि नम्बरवार आउँछन्। अरु धर्मको पनि यस्तै हुन्छ। बच्चाहरूलाई सधैं सम्झाइन्छ, विद्यालयमा सधैं पढ्दैनन्, मुरली सुन्दैनन् भने फेरि गयल हुन्छन्। पढाइको लिफ्ट त अवश्य हुनुपर्छ। गइली युनिवर्सिटीमा कहाँ गयल हुनु छ र। पढाइ कति उच्च छ, जसबाट तिमी सुखधामको मालिक बन्छौ। त्यहाँ त अनाज आदि सबै फ्री पाइन्छ, पैसा पर्दैन। अहिले त कति महँगो छ। १०० वर्षमा कति महँगो भएको छ। त्यहाँ कुनै अप्राप्त वस्तु हुँदैन जसको लागि मुश्किल होस्। त्यो हो नै सुखधाम। तिमी अहिले त्यहाँको लागि तयार गरिरहेका छौ। तिमी बेगर टु प्रिन्स बन्छौ। धनवानले आफूलाई बेगर सम्झदैनन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबासँग जुन सम्पूर्ण पावन बन्ने प्रतिज्ञा गरेका छौ, त्यसलाई तोड्नु हुँदैन। धेरै परहेज राख्नुपर्छ। आफ्नो चार्ट हेर्नु छ- म भित्र कुनै अवगुण त छैन?

२) गइली युनिवर्सिटीमा कहिल्यै पनि गयल हुनु हुँदैन। सुखधामको मालिक बन्ने उच्च पढाइ एक दिन पनि छुटाउनु हुँदैन। मुरली अवश्य सधैं सुन्नू पर्छ।

वरदान:- मनसा, वाचा र कर्मणाको पवित्रतामा सम्पूर्ण अंक लिने नम्बरवन आज्ञाकारी भव
मनसा पवित्रता अर्थात् संकल्पमा पनि अपवित्रताको संस्कार इमर्ज नहोस्। सदा आत्मिक स्वरूप अर्थात् भाइ-भाइको श्रेष्ठ स्मृति रहोस्। वाचामा सदा सत्यता र मधुरता होस्, कर्मणामा सदा नम्रता, सन्तुष्टता अनि हर्षितमुखता होस्। यसैको आधारमा नम्बर मिल्छ, तब यस्ता सम्पूर्ण पवित्र आज्ञाकारी बच्चाहरूको बाबाले पनि गुणगान गर्नु हुन्छ। तिनीहरू नै आफ्नो हरेक कर्मद्वारा बाबाको कर्तव्यलाई सिद्ध गर्ने समीप रत्न हुन्।

स्लोगन:- सम्बन्ध-सम्पर्क र स्थितिमा लाइट बन, दिनचर्यामा होइन।